

Podlahové topení, největší tepelná pohoda vašeho bytu s nejmenšími náklady

Především řečeno - správně dimenzované a správně položené podlahové topení dokáže zajistit prakticky rovnoměrnou teplotu v prostoru mezi podlahou a stropem místnosti. Teplu na nohy umožňuje navíc snížit teplotu vzduchu v místnosti při stejném fyziologickém pocitu tepla. Navíc nedochází k víření prachu, jako je tomu u klasických radiátorů, neb konvekce tepla je vzhledem k malému tepelnému spádu zcela minimální.

V praxi se lze setkat s nejrůznějšími způsoby pokládání potrubí, teplou vodou vyhřívaných ploch. Počínaje hustě vedle sebe položenými kapilárami, uspořádaných do tzv. koberce, který se dá na podlahu rozvinout z role, přes trubky z nejrůznějších plastových a vícevrstvých trubek, uložených v systémových deskách, zaručujících pravidelné rozteče trubek až po volně položené trubky, připevněné k izolační podložce přichytkami, vzdálené od sebe i několik desítek centimetrů. Pro rovnoměrnou teplotu podkladu je ideální první případ, často se však setkáváme s ucpáváním kapilár, ať už sedimenty z topného media nebo např. řasami, které při nízkých teplotách teplovodního media používaných u

těchto systémů rostou velice rychle a dokážou celý systém, mnohdy nevratně, paralyzovat. Opačný extrém, s trubkami vzdálenými i několik desítek centimetrů způsobuje nepravidelnou teplotu povrchu podlahy, vyžaduje mnohem vyšší teplotu topné vody a rovněž mnohem delší dobu k vytopení prostoru. Navíc plochy s vyšší teplotou na podlaze způsobují i zdravotní potíže.

Jako optimální se jeví rozmístění trubek o průměru 14 - 20 mm na modulárních deskách s roztečí 50 mm. V prostorách pod okny, příp. balkónovými dveřmi je možno zahřát klesající vzduch o pás teplejší podlahy s roztečí 50 mm, do středu místnosti pak postačí rozteče 100 mm a podle velikosti místnosti a nutné teplosměnné plochy je pak možno pokládat trubky i 150 mm od sebe. To platí i o povrchích, které není nutno vytápět tak intenzivně (pod skříňemi, postelemi apod.) Takové uspořádání dovoluje používat po většinu roku teplotu topného media mezi 28 - 32°C což je fyziologicky zcela přijatelné a nezávadné.

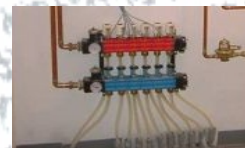

Skladba topného systému

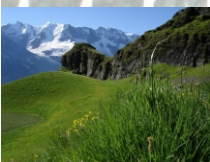
Trubky v systémové desce se nejčastěji zalévají vrstvou betonové mazaniny s přídavkem plastifikátoru. Modernější systémy používají anhydritové zálivky, které jsou navíc samonivelační. Na tento povrch je z hlediska vedení tepla ideální položit

keramickou podlahu, na trhu jsou i speciální linolea a plovoucí podlahy, která jsou určena pro tyto povrchy. Betonovou, ale i anhydritovou vrstvou je velmi vhodné ztužit výztužnou sítí z polypropylenu, bránící vzniku trhlin a praskání keramických dlaždic při změnách teploty. Používání kovových výztuží se nedoporučuje vzhledem k možnému poškození plastového povrchu teplovodných trubek a nutnosti použití vyšší vrstvy mazaniny. Obvykle je nutno počítat se 70 mm tloušťky

celého systému, včetně systémových izolačních desek (35 mm). Je-li nedostatek místa, např. při rekonstrukcích, je možno použít i 20 mm silných desek, popř. systémových desek s Al folií, na které lze např. dřevěný podlažní systém aplikovat přímo. Je nutno dbát, aby Al folie byla dostatečně silná, neb rozvod tepla je dle Fourierova zákona úměrný nejen vodivosti, ale i průřezu.

Všechny uvedené materiály, včetně projektu se schématem kladení jednotlivých okruhů a umístěním rozvaděčů obdržíte na adrese:

LIBEREC ALPECO

ALPECO s.r.o., Masná 4544/14,

46601 Jablonec nad Nisou

tel.: 775 046 931

fax: 483 311 011

email: info@alpeco.cz

www.alpeco.cz

Podlahové topení - s námi i sami!!!